

SZILÁGY SOMLYÓ

MEGJELENIK HETENKÉNT

Előfizetési díj

Egy évre 10 Pengő, 1/2 évre 5 Pengő, 1/4 évre 2:50 P.
számonként 20 fillér.

Társadalmi és politikai hetilap

Hirdetések díjai:

Hivatalos hirdetések félhasábig 10 Pengő,
nyilttér soronként 50 fill. Álláskeresők hirdetése 1 P

E várost

mindenkinek szeretnie kell, akit sorsa bármily okon ide vezérelt és ide kötött, akár csak évekre, akár pedig egy egész élet tartamára. Szeretnie kell — hiszen természetesen szereti is — annak, aki a bölcsőringásától a magurai oldal domborodó sirhantjáig ezé a városé és meg kell szeretnie — mert hálátlanság volna meg nem szeretnie — annak, aki e város falai között kapott munkaterületet s nyerte meg ezen az uton mindennapi kenyerét s gyermekei és maga számára a családi békés otthont.

Hogy a mindennapi élet számára vannak hiányai és fogyatékosai is e városnak, — hát melyik hasonló vidéki városban ne hiányoznának valami, vagy ez, vagy az, ami a haladó — vagy ha tesszik: a „modern” — kornak követelményeként jelentkezik, de még nem lehetett megteremteni, hiszen minden városnak tenger-sok a tenni és alkotni valója, ami nemcsak a városias étellel, hanem egyszerűen a kultur-ember életigényeivel van összefüggésbe. És mennyi a tenni és alkotni valója a több, mint két évtizedes kisebbségi sorsból visszatért magyar városoknak, amelyeknek magyar népe ezalatt az idő alatt nem csak hogy nem fejlődött vagyoniakban, hanem szomorúan visszaesett. Vagy talán a világ nagy metropolisáiban, ahol pedig a technika csodái, a tudomány élettökéletesítésre törekvő felfedezései, az emberi ötletességnek ezerféle raffineriái az emberi együttélésnek nemcsak a hasznosságra szánt szükségleteit igyekeznek az ember rendelkezésére bocsátani, — talán a milliós embertömegeket egyesítő városi települések vajjon hiánytalanul meg tudnak adni mindent, amit a soha ki nem elégíthető ember szeretne, kívánna és akarna? Állítsuk csak bátran hogy: nem! Legfeljebb többet tudnak adni, de nem mindent.

Nem is irtunk volna mindezekről, ha nem volna kicsendülő, különös hang-sulya a magyar kötelességnek, — ha nem volna valami halálosan komoly, szent értelme annak, hogy ma minden magyarnak kedvvel, meglelégedéssel, minden lekicsinyítő, vagy bántó szó nélkül, ott, azon a helyen — legyen az vadon, vagy pusztá. alföldi tanya, vagy hegyvidéki falu, kicsi város, vagy metropolis — mindegy, akárhol, de hihetetlenül felfokozott kötelességet kell teljesítenie, amikor nemzetünket az életmentés sorskérdése elé állította a történelmi kényszer. Nem irtunk volna meg soha e reáemlékeztető sorokat, ha nem volna bizonyosság e diabolikus időkben, hogy

a magyar munkának ma egészen külön értelme van, nem az egyén, nem is csoportok érdekereteinek kitöltésére van szánva, hanem minden magyar ember munkájára a kollektív magyar érdekek tartalomteljességének eléréséért van szükség, azért van szükség minden magyar ember munkájára, hogy rendkívüli teljesítőképessé váljék az annyi temérdek próbára tett magyarság, amely tűznek, pokolnak minden kapuján keresztül is át akarja — át is tudja, át is fogja — menteni magát azok közé a népek és nemzetek közé, amelyek e halálos világrengés után életben maradnak, mert életet érdemelnek. — Ugy van, nem irtuk volna meg ezt az őszinte, de jóakaratu figyelmeztetést, ha nem kellene meggyőzni mindenkit, arról, hogy a magyar munka értékét ma nem az minősíti, hogy személy szerint ki és hely szerint hol teljesíti azt. A sorsdöntő az, hogy minden magyar dolgozó és minden magyar válogatás nélkül azon a munkaterületen és földrajzi meghatározás szerint is azon a helyen — pusztán, vagy faluban, kicsi, vagy nagy városban — a tőle kitelhető legtöbb és legjobb termelő és teremtő munkát fejtse ki, abban a színvalóságon alapuló tiszta tudatban, hogy amint az apró sróf és a lendítő kerék egyaránt hozzátartozik a gép dinamikájához, úgy minden magyar összefogott munkája a lendítő és kivédő erő a honvédelemnek ma rendkívülivé vált s az Istenbe vetett hit mellett egyedüli bizodalmat nyújtó győzelmes helytálló erejében.

Ezzel talán szinte meg is mondtuk, hogy mi cimen kívánhatjuk meg, hogy hosszabb, vagy rövidebb időre letelepült polgárai miatt szeressék ezt a város? Hogy ne sémfeljük azt, ami már megvan, — ne akarjanak olyant, ami a mai háborus körülmények között nem lehet meg. Ismerjük be, hogy ebben az ősi magyar városban, nagytömbű és emelkedett színvonalu magyarság gócpontján érdemes munkaterületek vannak, amelyeken dolgozni, lüktető életűtemet adni ma nemcsak minden jó magyar szív leggyönyörűbb kielégülése, hanem a magyar kötelességteljesítés alázatos szolgálata. Lássá be mindenki, hogy nem elég alkalmilag fölvetődött esetekben Szilágysomlyó társadalma részéről a különben dicséretreméltó és példás áldozathozatal, hanem e város magyar társadalma ma az állandó, komoly, szent nemzetvédelmi munka áldozza minden figyelmét, szándékát és akaratát. Hogy hogyan és mi módon? Egyszerű a feladat. A város társadalma tele van egyesületekkel, — hát dolgozzanak benne. A város magyar

társadalmának e nehéz időkben kulturális és gazdasági problémái vannak, — hát érdeklődjenek, iránta. Nehogy azt higye bárki is, hogy amikor valaki — amikor egyébként módja van — a vagyoni teljesítőképességén bizony sokszor megszegyenítően a l u l ad, ezzel ő már megváltotta a jegyét a jobb jövő felé, — nehogy azt higye bárki is, hogy amikor érdeklődésének, figyelmének, egész fizikai és lelki erőtartálékának odaszentelése nélkül közömbösen, kényelmeskedve nézik, hogy elszánt dolgozó magyarok lelke, teste elég a háborus válság elé sodródott magyarságért való áldozatos szolgálatban, — a közömbösek, a kicsinyeskedők, a sokat szórakozók, a mindig és mindent csak maguknak kaparók, ellenben ezzel a magatartással is jogcimet szerezhhetnek az oly keserves vajadás szenvedésein átmenendő új magyar élethez.

Ez ősi s oly gazdag és szép multra visszatekintő város magyar társadalmának előljáró példát kell mutatnia anyagi és erkölcsi áldozathozatalban s a mindenre kiterjedő munkában — a mindenki munkájában — hogy a Báthoriváros révén is méltóan és letörhetetlené sokasodjék az a nemzeti erő, amelynek most hazát kell óvnia és megmentenie.

(h. d.)

Városházi hírek.

A város ezévi költségvetését letárgyalta a miniszterközi bizottság is.

A város 1944. évi háztartási költségvetése ezen a héten — február 28—29. napjain — vette felülvizsgálat és tárgyalás alá a belügyminisztérium a pénzügyminisztériummal együtt. A tárgyalására a város részéről dr. Udvary József, polgármester és Glykais Gyula, számtanácsos, v. számvevőségi főnök voltak felidézve.

E tárgyalás rendén a légmentesüléssel összefüggő és felsőbb hatósági rendelkezéseken alapuló kérdések és ezek pénzügyi megoldásai természetesen erőteljesen előtérbe kerültek és ezek megnövelték a költségvetés kereteit, anélkül azonban, hogy akár pótdadó-emelésre, akár a kereseti adó emelésére került volna a sor. Minden meg lett oldva az adózók újabb megterhelése nélkül. Ez az eredmény azonban csak úgy volt elérhető, hogy polgármester és számvevőség a háztartási költségvetést már első tételeiben reálisan állították össze.

A miniszterközi bizottság a város ezévi háztartási költségvetését a következő végösszegekkel állította be és hagyta jóvá, nevezetesen: a költségvetés ezévi szükségletei (kiadásai) 918556 Pengőt, bevételei pedig 846694 Pengő, amely az eddigi 75%-os pótdadóval nyer fedezést. A város 101500 Pengő államsegélyt kapott.

Látogatás a budapesti Nemzeti Munkaközpontban.

Tisztviselők, kalauznók, műszerészek, diáklányok az Ember Tragédiájában.

Ahogy az Üllői-uti villanyóra kis mánusa fontoskodva a hatos számjegyre mutat s a nagymutató lihegve a percek ocaására: a 12-es számjegyre hág, a Nemzeti Munkaközpont székháza egyszerre megtelik emberekkel. Egymásután világosodnak ki az ablakok, a kapualj és a lépcsők szüntelenül morogják, dübörgik a lépések zaját, — az esti hidegből piros és sápadtarcú munkások tódulnak befelé. Fiatalok és öregebbrendűek, nők és férfiak.

A fiatalja átvág a nagy, iromba ház homályos udvarán és a hátsó épületszárny második emeletére kapaszkodik. Itt húzódik meg két szobában — a kettő közül az egyik szabályszerű játékszinnel van berendezve, — a Magyar Munkás Játékszín, — ami nem más, mint az első dolgozókból alakult állandó színegyüttes, ahogyan Pálos István főrendező és Gárdos Kornélia rendezőnk magyarázólag mondják nekünk.

Igen, a rugalmastestű, jótüdejű fiatalok, akik nem hármassával szelik a lépcsőt, hogy a második emeletet mielőbb elérhessék, mindannyian a Játékszín tagjai. Hősszerelmések, táncosnők, tenoristák, tragikák, naivák, komikusok, epizódisták, — szóval mindannyian a „nemzet napszámossai“ — s még hozzá ingyenes napszámossai — a színpad rajongói és a költői műkedvelői.

— De nem műkedvelők, ezt le kell szögezniem — mondja Pálos István, aki nem is olyan régen, mint rendező működött Párisban a nagyszerű Pitoiff mellett — igen, ezek már nem műkedvelők. Többek. Talán a legtalálhatóbb lenne, ha azt mondanám: amatőrök. Bár árnyalatnyi a különbség a két szó jelentése között, a Játékszín tagjainak tehetsége, játéktudása és a műkedvelősi között ég és földnyi a különbség.

— Igen, ne tartsa, kérem, elfogultágnak, amit Pálos főrendező ur mond — fordul most felénk a szőke, kedvestekintetű Gárdos Kornélia is —, a mi együttesünkben már nem egy indult el a hivatásos színészet és színészi karrier fele. Itt van például a gyönyörűhangú Tiszay Magda, akit a müncheni opera Wágner-énekesnőnek szerződöttetett. Aztán Szabó Tibor műszerész. Őt a zeneművészeti főiskolán most tanítják, csiszolják a legkitűnőbb magyar énekesmesterek. Nagy ígéretnek tartják. És Juni József, aki villany-szerelő civilben, — nos, erről a fiatalemberről azt remélik, hogy a jövőben legnagyobb tenoristája lesz... Ha így haladunk, könnyen megeshetik, hogy e magyar színészsutánpótlás jelentékeny részét ezentúl mi, a Játékszín szolgáltatjuk...

Természetesen a Játékszín nem azért alakult hogy tudatosan és programszerűen a színészsutánpótlás céljait szolgálja. Tiszay Magda, Juni József és Szabó Tibor, „kiugrása“ csupán véletlenek. A Játékszín azért alakult, hogy a Nemzeti Munkaközpont keretén belül egy olyan szerv teremtsék, amely legjobban és legszínvonalasabban összekapcsolja a Nemzeti Munkaközpont fiatal tagjait és kitöltse azoknak szabadidejét és életét.

— Mi mindenképpen azon vagyunk, arra törekszünk, — mondja Pálos István — hogy a Játékszín tagjai ne csak szórakozzanak, de művelődjenek, felfedezzék és igényeljék az igazi irodalmat. Az elmúlt évben a Bizancot adtuk elő, aztán Molière-t s Csehov, Herceg Ferenc egyfelvonásait. Az „Ember Tragédiája“ szintén színpadra került s mondhatom, az előadás kitűnő volt. Most a János Vitéz-zel próbálkozunk, aztán újra Molière és Herceg Ferenc következik?

— Kik a társulat tagjai?

Pálos főrendező a kisebbik helyiségben csoportosuló fiatalokra mutat. Néhányan overállban vannak, a lányok közül sokan beszélt-uni-formisban, egy vékony kislány dundi kalapdobozt lóbál a kezében egy fiu duzzadt aktátlakát szorongat.

— Ime, ezek a tagok. Tisztviselők, fizikai munkások, vegyesen. Van közöttük kalapszalósa, beszéltellenőr és kalauznó, előkelő magántisztviselő és villany-szerelő, műszerész, órák, hentes és diáklány.

— Az együttes tagjai között milyen a viszony?

Gárdos Kornélia boldogan mosolyog:

— Csak azt mondhatom, hogy: kitűnő. Soha nincs itt semmi nézeteltérés, sem „orrhuzogatás“, egyszerű, természetes, bajtársias az érintkezési mód. A tisztviselők és főleg a tisztviselőnők, tehát az iskolát végzettek, a lehető legjobb és legpéldaadóbb módon tanítják, egyengetik a fizikai munkások utjait. Bár ez a megértő és szép hangnem uralkodna minden egyesületben.

— Szeretnék tudni, hogy a játékokban kik bizonyulnak ügyesebbeknek, tehetségesebbeknek?

Pálos főrendező ur gondoskodás nélkül válaszol a válasza meglepő:

— Feltétlenül, a fizikai munkások a tehetségesebbek... Ennek talán az oka, hogy a fizikai munkások, kevesebb lehetőségük lévén rá, kevésbé tanulhatták el a különféle „reprezentatív“ díszparádékon és más efféle „művészi“ produkciókon a hazug, selejtes, aszfalt játéktípust. Ők, hogy is mondjam: majdnem érintetlenek még...

— Az említett Tiszay Magda, Juni József és Szabó Tibor példáján felbuzdulva, vajjon az együttes tagjai közül hányan akarnak „civil-mesterségüket“ otthagyni, színészek lenni?

Erre a kérdésre Horváth Mária beszélt-tisztviselő válaszol, aki a műkedvelők női csoportjának vezetője és egyúttal jószívű tanácsadója a Játékszín minden egyes hölgytagjának. Ez a nagyon csinos, élénktelített fiatal leány

itt félig-meddig anya és nevelő szerepet tölt be, hiszen az estébe nyúló délutánokon szép, csöndes szóval ő mondja el a Játékszín művésznőinek, hogy hogyan kell mindig csinosnak, jómodorúnak, lenni és miképpen kell emberiséget, keresztényi hitet és alázatot vinni az élet minden vonatkozásába.

— Érdekes tünet — mondja Horváth Mária, hogy a Játékszín tagjai közül kizárólag csak a férfiaknak vannak színészi ambícióik. Jelenleg öt olyan husz-huszonéves férfitagunk is van, akik arról álmodnak, hogy egyszer, majd a Vign-színházban, vagy a Nemzetiben mondják el Bánk, avagy Hamlet nagy monológiáját. A nők nem szeretnék színésznők lenni. Az itteni szerepelgetést annak fogják fel, ami: művelődésnek, ártatlan szórakozásnak. Ezek a szegény, agyonfáradt kis kalauznók massmódnók, tisztviselőnők inkább arról álmodoznak, hogy majd eljön értük valaki — talán éppen egy szereplés alkalmával — elviszi őket a kétszobás polgári lakásba, amely előtt kert van, piros muskátlikkal és a kerítés mellett békésen és terebőlyösen egy ódivatú eperfa bólogat...

— Csupán egyetlen kislány dédelgeti nagy titokban szívében az álmot, hogy színésznő lesz. Ez a kislány 14 esztendőse, polgári iskolai tanuló, neve: Várkonyi Margit.

A Játékszínnek berendezett szobájában megindulnak a próbák. Pálos István a Dánton-jelenetet állítja be. Az Ember tragédiája ugyanis állandóan műsoron levő darab, — kísérteties szimbólum ez! s most kerül újra bemutatásra. Az est jóvedelmét teljes egészében a szobált honvédek és hadbavonultak családtagjai kapják.

V. Udvary Gyöngyvér.

Gazda Endre, alispán urnak ajánlom.

Az ákosai veres torony alatt.

A rádió spikerjét várták Ákoson, hogy a „Szilágyási nap“ keretében bemutassa az Árpádok idejéből való, átmeneti stílusban épült öreg templomot. Jőmagamat meg néminemű textilák beszerzési lehetősége okából szekereztem Ákosra. Vásárlásom kutba esett, vak lármának bizonyult az a kis vételi lehetőség, ami csábított. No, gondoltam, ha már itt vagyok, rendezek magam számára egy rádióleadást. Szekeremet megállítottam a templomnál, és emlékeztem mikrofonja előtt felelevenítettem idevalósi emlékeimet.

Ez a veres templom gyermeki időmből ismerősöm. Tíz és negyvenhárom kilométer távolságból a tanyánkra vereslett. Háttérben a bálteki dombokkal, mesebeli építménynek véltem. Akkor lépett valósággá, amikor gimnázista lettem és Micske Szabó Miklós, Veress András, Görgey Miska diáktársaim, ákosai fiúk, révén közlebbi vonatkozásba léptem vele. Hajbócok már valamennyien itt hagyták az öreg templomot örökre, csak magam lődörgök itt a messi multból. Hirtelen eszembe jutott, van még nekem Ákoson egy jó diákkori cimborám, itt mindjárt a templom tövében, Szilágyi Anti, de hogy megyek el anélkül, hogy fel ne keressem, meg ne látogassam. Vele is régen találkoztam. Lássam csak, ezernyolcszázkilencvenegy, vagy kettő! A karácsonyi vakációról kellett visszamennem Zilahra, de olyan feneketlen sár volt, hogy a szakácsi állomást hat ökörrrel se lehetett megközelíteni. Ezért küldött előző nap reggelén édesapám torony irányában a kieselusi, mihályfalvi réteken át Ákosra. Ott háljunk meg Szilágyi bácsiéknál és a reggeli vonattal indulhatok aztán. Így is lett. Fél délre behajtottunk a Szilágyi-portára. Szives vendéglátás fogadott kellemesen eltöltött félnap után megháltam, s reggel kimentem a vonathoz. Ez óta se láttam Anti komám. Ő jegyzőnek ment az öreg scholából, engem még másfele kergetett az idő szele.

Ráakadtam a Szilágyi portára. Rendes, tiszta ma is, mint valaha. Csak hogy ma csendesebb. Sőt nagyon is csöndes, mint a temetőkert, nincs benne családaj. Belépek, egy kis öreg ember fogad.

— Szilágyi Antal urat keresem.

— Én volnék az!

Döbbenetes csönd, nézzük egymást.

— Hát az ur kicsoda? Mondom a nevem,

Most már ketten csodálkozunk. Egyet gondolunk. Azt gondoljuk, no ezt ugyan megtépzta az idő!

Betessékelt a házba. Bementünk. Tisztaság, rend és kimondhatatlan csönd.

Nehezen indul a beszéd fonala. Szemem körülreped az ismerős falak, butorok között és valahogyan mindig az ajtón áll és várok valakit. Szilágyi nőt a beszédes kis lánykájával, meg a bácsit a nagy pipával... nem jön senki, csak áll a nagy csendesség. Aztán mégis csak megindul a beszélgetés. Szomorú szavak peregnek, fekete gyöngyök a nehéz multból. A megtakarított szép summát megette a hadikölcsön, az állást elvették az impérium új urai, nyugdíjat csak a legutolsó esztendőben adtak, persze keveset, halodáshoz mérték, az évek elfutottak... trianoni tragédia, egy a sok ezer közül.

Szomorúan bucsuztunk, s mentem vissza a veres templom alatt hagyott, szekereimhez. Hej! öreg templom, de sok hasonló tragédiát láttál te itt a Partiumban, mióta itt állasz. Török, tártar dúlás, kuruc-labanó kor, negyvennyolc, Trianon... óh, ezek az elcsendesedett Szilágyi-porták, csak ezek ne lennének! Micske Szabó Miklósok, Veress Andrások, Szilágyi Anti drága vére utód nélkül hull ki a magyar sors rostáján. Itt a hiba. Az a nagy csönd, ez öl meg bennünket!

Szunyoghy Farkas.

Népművelési napló.

A legközelebbi népművelési előadásom március 5. én vasárnap pontosan 4 órai kezdettel a román. kath. kultúrteremben dr. Mártonfi István korházigazgatófőorvos tart előadást „A magyar egyke“ címmel.

Pompás kísértő műsorról a népiskola református népiskola tanítói kara és ifjúsága gondoskodik.

Jó házból való fiut
CUKRÁSZ TANULÓNAK
felvesz a RANGA cukrászda,

Nagy érdeklődés előzi meg a testnevelési főiskolások március 10-iki bemutatóját.

Csütörtökön március 9-én Nagybányáról érkeznek városunkba a kitűnő tornászok.

Jó előre jelentette már lapunk, hogy március 10-én a m. kir. Testnevelési Főiskola 40 kitűnő növendéke kiváló tanári karuk vezetésével mellett testnevelési bemutatót tart városunkban.

A bemutató iránt városzerte már is nagy érdeklődés nyilvánul meg, úgy hogy minden remény meg van arra, hogy kedves vendégeink felejthetetlen emlékekkel fognak városunkból eltávozni.

A város előljárósága és a Magyar Labdarugók Szövetségének Szilágyosomlyói Kirendeltsége lázas ütemben dolgozik már azon, hogy úgy rendezésben mint szépségben emlékezetes estélyt szerezzenek a közönségnek.

A meghívók most vannak kibocsátás alatt és izléses falragaszok is fogják hívni a város közönségét erre a páratlan sport eseményre.

A rendezőség ügyes elgondolással a vendégek részére kellemes és családias vendégszeretetet óhajt biztosítani, épen ezért a tanárokat és növendékeket családoknál szállásolja el. Szilágyosomlyó népe ismert vendég szeretetével és magyar lelkével igaz örömmel várja a város előkelő vendégeit.

A látványos bemutató pénteken március 10-én pontosan este 7 órai kezdettel fog végbe menni a rom. kat. kultúrteremben.

Belépődíjak a következők lesznek: I—III. sor 10 pengő, IV—XII. sor 7 pengő, XIII—XVII. sor 4 pengő, karzati ülőhely 4 pengő, állóhely 2 pengő.

A jegyek számozottak lesznek és a megváltott számozott helyeket a rendezőség feltétlen biztosítja. Jegyelővétel Török László kirendeltségi pénztáros, kereskedésében március 4-től.

Ajánlatos, hogy mindenki jó előre gondoskodjék jegyéről; mert a rendezőség csak a férőhelyeknek megfelelő számú jegyet bocsát ki.

A nagyérdeművel várt testnevelési bemutató műsorát az alábbiakban közöljük.

1. Felállítás. Himnusz.

2. Férfiak gimnasztikája. Vezeti Kerezi Endre, főisk. tanár.

3. Nők zenés játéka. Vezeti Kovács Buna Jánosné, főisk. tanár.

4. Férfiak súlygolyó-gimnasztikája. Vezeti Kerezi Endre, főisk. tanár.

5. Nők gimnasztikája. Vezeti dr. Krizsanczné Németh Edit, főisk. tanár.

6. A sport mindig honvédelem Vezeti dr. Bácsalmási Péter, főisk. tanár.

7. A nők ugrókötél-gyakorlatai, vezeti vitéz Balogné Keel Anna, főisk. tanár.

8. Cselgáncs. Vezeti Vincze Tibor, főisk. tanár.

9. Férfiak tréfás gyakorlatai. Vezeti Kerezi Endre, főisk. tanár.

10. Nők szekrényugrásai. Vezeti Linkesch Sarolta, főisk. tanár.

11. Székely tánc. Vezeti Elekcsné Wéber Edit, főisk. tanár.

Szünet.

12. Férfiak korlátornája. Vezeti Kerezi Endre, főisk. tanár.

13. Nők buzogánygyakorlatai. Vezeti dr. Krizsanczné Németh Edit, főisk. tanár.

14. Férfiak homokzsák gyakorlatai. Vezeti Kerezi Endre, főisk. tanár.

15. Nők nagylabda gyakorlatai. Vezeti vitéz Balogné Keel Anna, főisk. tanár.

16. Férfiak asztalugrásai. Vezeti Kerezi Endre, főisk. tanár.

17. Egyéni talajtorna.

18. Magyar tánc. Vezeti Elekcsné Wéber Edit, főisk. tanár.

19. Felállítás. Hizekegy.

Talán sohasem lesz alkalma városunk közönségének ilyen látványos és a magyar honvédelem folytonos megerősítését munkáló bemutatásban gyönyörködni, épen azért érthető és elvárható is városunk részéről a már most megmutatózó hatalmas érdeklődés.

HIREK

— **Áthelyezések az államrendőrségen.** A belügyminiszter Nagy Miklós m. kir. segéd-felügyelőt Miskolcra Szilágyosomlyóra helyezte át Bónyay Ferenc felügyelő helyére, akit viszont a rimaszombati államrendőrséghez helyeztette át. — Dr. Varga Tibor m. kir. rendőrségi fogalmazógyakornokot belügyminiszter a debreceni rendőrkapitányságtól szintén Szilágyosomlyóra helyezte át. — Bónyay Ferenc m. kir. rendőrfelügyelő szilágyosomlyói tartózkodása alatt az itteni rendőrkapitányságnak egyik kiválóan képzett tagja volt s előzőkeny magatartásával rokonszenvet váltott ki maga iránt.

— **Lelkészválasztás.** Máthé Lajos borzasi lelkész a kémeri egyházközség új református lelképásztora. Fodor Béla egyházmegyei lelkész tanácsbíró és Faragó István egyházmegyei világi képviselő elnöklésével február 27-én a délelőtti istentisztelet keretében folyt le a nyugalomba vonult Varga József lelkész helyének betöltésére a lelkészválasztás a kémeri egyházközségben. Szilágyborzasiak tüvékeny és buzgó lelképásztort, Máthé Lajost, egyhangu meghívással választották meg a nagy kémeri egyházközség páztorául.

— **Legközelebbi szabadegyetemi előadás.** A város háza tanácstermében március 7-én kedden pontosan 6 órai kezdettel dr. Rásonyi László egyetemi tanár vetített képekkel kísért előadást tart „A mai Törökország” címmel. Erre a rendkívül érdekes és mindajunkat közelről érintő, testvér nemzetet ismertető előadásra felhívjuk a város intelligens közönségének figyelmét és kérjük a szabadegyetemeket látogatókat, hogy minél nagyobb számba jelenjenek meg és ezzel megjelenésükkel fejezzék ki hálaikat a kitűnő professzor fáradságáért.

* **Popp Felician** áll. vizsg. fogász munkáját újabb megkezdte Szilágyosomlyón Rákóczi utca 6.

— **Szabadegyetemi előadás.** A szilágyosomlyói szabadegyetemen dr. Bónis György egyetemi tanár tartott előadást február 29-én, a város háza tanácstermében „Jogi népi hagyomány Erdélyben” címmel. A fiatal tudós széles alapokra fektetett és népi kutatásokon nyugvó értékes előadását szép számú közönség élvezte végig és nagy elismeréssel adózott a kitűnő professzornak.

— **A labdarugó** játékezők országos szakelőadója Antay János székesfővárosi forgatóhivatal vezető, február 27-én vasárnap szép számú közönség előtt előadást tartott a játék szépségéről, finomságáról és arról hogy a sportolásnak igazán honvédelemnek kell lenni. A kitűnő előadó lebilincselő előadását játékosok, egyesületi vezetők, játékezők és a labdarugásnak számos barátja nagy érdeklődéssel hallgatták végig. Az előadásért Örkényi Sándor a szilágyosomlyói kirendeltség főtitkára mondott köszönetet.

— **Az Alsóbáni hadigondozó bizottság** jótékony és műsoros teaestélyt rendezett február 27-én. Magas színvonalú műsor és kitűnő hangulat tette kellemessé az estélyt. Putyera Ede jegyző hazafias ünnepi beszéde után az idegen ajku iskolás gyermekek adták elő a „Mesebeli árva ország” c. mesejátékot a közönség bámulatára, tiszta magyar kiejtéssel. Utánna Balázsné, Fazekas Erzsébet és Bálint Julia tanítónők derítették fel a közönséget igazi művészettel előadva a „Lóvásárt”. Majd Bodrogi Elza tanítónő monológja kacagtatott könyezéssel mindenkit. Valóságos élmény volt Csepóné Székely Erzsébet Máv. intézőné magyarnóta éneklése. Az előadást Balázs Imre helybeli igazgató konferálta. Külső dícséretet érdemel a buffet jószágáért Duduca aljegyzőné — Hazafias és kulturális munka volt az estély rendezése, melyért Putyera Ede helybeli jegyzőt, valamint a Balázs házaspárt illeti az elismerés.

Ezüstkalászos gazda-tanfolyamok.

A szilágyborzasi záróvizsga.

Lélekemelő ünnepélye volt Szilágyborzasi közönségnek február hó 19-én az EMGE által rendezett gazdasági tanfolyam záróvizsgálata alkalmával. A záróvizsgán Márton Géza m. kir. gazdasági főfelügyelő, miniszteri kiküldött elnököt, Szövérdi Károly az EMGE Szilágyvármegyei kirendeltségének vezetője, Kovács Elek tanfolyamvezető, Ségertz Imre és Gáspor Jenő, előadók jelenlétében.

A hallgatók értelmes, szép feleletekkel bizonyították be, hogy Kovács Elek tanfolyamvezető, a Szilágyosomlyói „Elek bácsijá”-nak magvetése termő talajra talált. Hetven évét meghazudtoló, fiatalos hűvel, izzó magyar hazaszeretettel fűtött előadásai örökre maradandó nyomokat hagytak nemcsak a hallgatók, de az egész közönség életében. Tanításai, oktatásai nemcsak a tanfolyam hallgatóinak szóltak. Vasárnaponként, a heti fáradság pihenése helyett, maga köré gyűjtötte a falu lakóit, felnőtteket, asszonyokat, kiknek a gyermeknevelésről és a korszerű légtalomalomról tartott értékes előadásokat.

Ugyanazok fáradhatatlanok voltak és lelkiismeretes munkát végeztek: Ségertz Imre, gyümölcsészeti felügyelő és Gáspor Jenő előadók. Eredményes munkájuk bizonyossága a gyümölcs-termesztés és növénytermesztés köréből hallott sok szép felelet.

Az elvetett mag azonban csak azután hozza meg teljes egészében a várt eredményt, amikor a tanfolyamon elsajátított elméletet a gyakorlatban fogják alkalmazni a gazdák.

A kikérdezés után Márton Géza m. kir. gazdasági főfelügyelő, — a kalász feltűzésével és bizonyítvány kiosztásával — EMGE kalászos gazdává avatta a tanfolyam harminc hallgatóját. Avatás után magasszárnyalású beszéde közben a többek között ezeket mondta: Most mintha világosabb lenne a teremben. Igen, mert a téli napfény, harminc aranykalász csillogásán verődik vissza. A szilágyborzasi gazdák télen arattak kalászt. Ennek a kalásznak minden szeme egy-egy aranyigazság. A feltűzött kalász nemcsak dísz, hanem elkötelezés is arra hogy az eddiginél jobban szeressék és művelje a magyar gazda a földjét, amely a haza szent testének élő része.

Majd Szövérdi Károly az EMGE szilágyvármegyei kirendeltség vezetője mélyen szántó beszédében hangsúlyozza a szilágyborzasi gazdák érdemeit. Megemlíti, hogy ebben a közönségben haladó gazdák vannak. Itt még tanfolyam előtt annyi siló épült, mint sehol eddig a megyében. Ez a közönség a haladó falvak között az elsők közé tartozik.

Kovács Elek, tanfolyamvezető a gazdák lelkére köti, hogy haladó gazdák legyenek, mert ez a gazdaság alapja. Az előadók nevében megköszöni, hogy a hallgatók a tanfolyamot szorgalmasan látogatták és az ott előadott gazdasági ismereteket elsajátították. Igéri, hogy nyár folyamán meglátogatja a tanfolyam-hallgatók gazdaságát, hogy személyesen tapasztalhasa a tanultak alkalmazását, végrehajtását.

A záróvizsgálat és mintagazdaköri ülés után a vezetőség és tanfolyam hallgatók az állami nép iskola egyik termében közönségre gyűltek össze.

A mindvégig testvéri közönségben lefolyt ebéd alatt több pohárköszöntő hangzott el, mely után a jelenlevők üdvözlő táviratot küldtek gróf Teleky Béla EMGE elnöknek.

A felemelő, lelkiekben gazdag összejövetel, a késő estéi órákban ért véget.

— **Ezüst kalászos gazda tanfolyam Krasznán.** A m. kir. föld. miniszter. 216 sz. krasznai téli ezüst kalászos gazda tanfolyama 1944 január és február hónapban folyt le. A tanfolyamot Márton Géza gazd. főfelügyelő vezette, kinek helyettese Fazekas János ref. igazgató volt. Előadók Jeney Ferenc, Körösi József, Kiss Károly, Juhász György, Szentjóni Bartha János, Lengyel István, Kovács Imre és Dr. Késdi Ottó voltak. Február 27-én volt a 61 hallgató vizsgálata, ami a ref. templomban tartott alkalmi istentisztelettel kezdődött, ahol

SPORT.

A Magyar Labdarugók Szövetsége
Szilágysomlyói Kirendeltségének
közleményei.

Értesítjük a kirendeltség kötelékébe tartozó tagegyesületeket, hogy az új igazolás kérelem-nyomatványok már megérkeztek és a kirendeltség vezetősége a nyomatványokat az egyesületek részére március hó 10.-ig elpostázza. Figyelmeztetjük az egyesületi intézőket és titkárokat, hogy a nyomatványok kitöltésénél a legnagyobb gondossággal járjanak el, mert a hibásan kitöltött kérelmeket a kirendeltség nem terjesztheti fel az országos igazoló egyesítőhöz.

A játékos igazolásokkal kapcsolatban az alábbiakat közöljük az egyesületekkel.

A játékos igazolási kérelmeket a játékosnak saját kezűleg kell kitöltenie és aláírnia. A születési adatokat, a kiadási záradék adatait betűvel és nem római számmal kell feltüntetni. Orvosi bizonylat feltétlenül szükséges, az idevonatkozó részt a játékos megvizsgálása alkalmával az illető orvos tölti ki és írja alá.

Levente köteles játékos igazolásánál az eljárás a következő: 18 éves életkört még be nem töltött játékos rózsaszínű igazolási kérelmet tölt ki s ugyancsak kitölti az igazolási laphoz mellékelt rózsaszínű kartonlapot is, amelyet feltétlenül szükséges, hogy a járási vagy városi levente parancsnok láttamozzon és pecsétjével ellásson. A 18 éves életkört betöltött, de 23 éves életkört még el nem ért játékosok már nem rózsaszínű igazolólapot állítanak ki, de kötelesek a levente parancsnok által láttamozott a fehér színű kartonlapot kitölteni.

Értesítjük a tagegyesületeket, hogy Örkényi Sándor főtitkár minden egyesület részére cipőket, labdabeleőt és külsőt igényelt a M. L. Sz. től, a kiutalási jegyeket már magával is hozta és azokat f. hó 5.-ig az egyesületeknek postán megküldi. A cipők és labdák árát a mellékelt oseklopokon haladéktalanul be kell, fizetni és az utalványról levágott átvételi elismervényhez csatolva be kell küldeni a M. L. Sz.-hez ahonnan a cipőket és labdákat a megadott címre haladéktalanul megküldik.

Tekintettel arra, hogy a kirendeltség tudatában van annak, hogy egyesületek labdarugó cipőkben nagyon szegények, ismételten most már harmadszor hívjuk fel Szilágysomlyó, Zsibó, és Zilah egyesületeit, hogy igényléseiket haladéktalanul a cipők számát is fel tüntetve küldjék be a kirendeltséghez. Azok az egyesületek, akik ennek a felhívásnak sem tesznek eleget a következményeket szomorúan fogják viselni.

Zsibó, Szilágysomlyó, Székelyhid, mecskőnyveit még most sem küldte be, 10 pengő büntetés terhe alatt március 10.-ig mulasztásait pótolják.

A tasnádi sport egyesület véglegesen megalkult, levelezési címe: Tasnádi sport egyesület, Tasnád, főszolgabírósg. Az egyesület főtitkára Varga Lajos szolgabíró, intézője Bulbuk István Tasnád.

Örkényi Sándor főtitkár legközelebbi számban közölt napibeosztás szerint felkeresi az egyesületeket és felülvizsgálja munkájukat.

Azok az egyesületek, akik az eddigi felhívásoknak eleget nem tettek, most már mulasztásaikat büntetés terhe mellett pótolják.

Szilágysomlyó, 1944. március 1.

Szebb jövőt.

Örkény s. k.
főtitkár.

dr. Csiszár s. k.
ügyvezető.

Eladó 25 darab
gyönyörű
rókaprém

Cim a kiadóban.

Kádár Imre lelkész mondott áldást a vezetőségre és a tanfolyamot nagyon buzgón látogató gazdákra. Az ipartársulat nagy termében gyűlt össze a tamplomból seregülő vendégek sokasága, élén Dr. Gazda Endre alispán, Dr. Sági Béla főjegyző, Fazekas József tanár, a földm. min. kiküldött vizsgálóbiztos, Horváth Gábor János felügyelő, Br. Györffy Lajos földbirtokos, Br. Györffy György főszolgabíró, a szilágysomlyói gazd. iskola vezetősége és még számos előkelő vendég. A vizsgálatot a magyar „Hiszekegy” vezette be, s a bizottság meleg ünneplése után kezdetét vette a gazdák kikérdezése. Csodálattal lepett meg mindenkit az értelmes és bátor, de mindig szabatos feleletek egymás után sorozata, amit emelt még tovább a gazda önképzőkörben a maguk által szerzett előadások, párbeszédok, versek tartalmas volta, fide magyarsága, népies szépsége. Ugy a gazdákat ezúttal kalászal felavató vizsgálóbiztos, mint Dr. Gazda Endre alispán szép beszédekben ki is emelték nagy megelégedésüket, sőt az utóbbi megkapó beszédében azt is kifejezésre juttatta, hogy ilyen kiváló vizsgálaton eddig nem volt a vármegyében. Horváth Gábor János, Kádár Imre és az önképzőkör elnök köszönték meg az előadók fáradozásait, a vizsgáló bizottság működését, s a vendégek szives figyelmeségét. Egyfogyásos közös ebéd hangulatos elfogyasztása után azzal az óhajjal oszlattak szét a résztvevők, hogy Krasznán a sok érdeklődő gazda számára rövidesen új tanfolyam nyitandó.

Szilágysomlyó m. város polgármesterétől

1438—1944. K. sz.

Hirdetmény.

Az Erdélyi Nemzeti Múzeum részéről a múlt év folyamán megindított porolissumi ásatásokkal kapcsolatosan felmerült egy Vármegyei Múzeum létesítésének szükségessége, hogy a vármegyére vonatkozó régészeti és történelmi becsü emlékek a további elkallódástól megmenntessenek. A vármegye területén talált akár a közönség, akár a magánosok tulajdonában levő régészeti tárgyakat így aztán a Vármegyei Múzeumban lehetne elhelyezni.

Felkérem tehát mindazokat, akiknek tulajdonában régészeti leletek vannak, hogy folyó évi április hó 1-ig jelentsék ezen körülményt be a városháza 9-es számú szobájában, illetve hogy a kérdéses lelet átadási módosztatit és lehetőségeit ott tárgyalják meg.

Szilágysomlyó, 1944. február 29.

Dr. Udvary s. k.
polgármester.

M. kir. Erdőfelügyelőségi Kirendeltség Szilágysomlyó.

571—1944. szám.

Árverési hirdetmény.

1944. év, március hó 16-án d. e. 9 órakor a szilágysomlyói m. kir. Erdőfelügyelőségi Kirendeltség helyiségében lepecsételt zárt borítékban tett írásbeli ajánlatok alapján nyilvános árverésen eladatik:

1. Somlyóujlak község somlyóujlaki erdejében 1943—44. évi kényszervágásra kijelölt 3.16 kat. hold vágásterület faanyaga. Faállomány: tölgy 0.3, cser 0.7, sűrűsége: 1.0, kora: 40 év. A vágásterület a somlyóujlaki vasúti állomástól 5 km. távolságra van. Bánatpénz: 200 P.

2. Somlyóujlak község szilágysomlyó m. város határában fekvő erdejében az 1943—44. évi kényszervágásra kijelölt 3.51 kat. hold vágásterület faanyaga. Faállomány: tölgy 0.4, bükk-gyertyán 0.6, sűrűsége: 1.0, kora: 35 év. A vágásterület a somlyóujlaki v. állomástól 5 km. távolságra van. Bánatpénz 200 Pengő.

Cserkéregtermelés mind a két vágásban kötelező. Árjajánlatokat a kitermelendő faválasztékok egysegárai szerint kell beadni az árverés megkezdéséig.

Utó és pótajánlatok nem fogadtatnak el. Árverési feltételek a szilágysomlyói m. kir. Erdőfelügyelőségi Kirendeltségnél megtekinthetők.

Ajánlattevők vagy kellő számú ajánlattevő hiányában a legközelebbi árverés 1944. év március hó 23-án d. e. 9 órakor tartatik meg ugyanilyen feltételek mellett. Szilágysomlyó, 1944 év, március hó 3-án.

M. kir. Erdőfelügyelőségi Kirendeltség.

Farkas József
m. kir. főerdőmérnök.

Városi Mozdószínház

Március 4—5—6.

CSAK FELNŐTEKNEK!

KARÁDY KATALIN legszebb alakítása:

Ne kérdezd ki voltam

Március 7. Csak 1 napig! Kedd.

Melyiket szeressem?

Március 8—9. Szerda—csütörtök.

„A 103”

nem tért vissza

A tenger ezer veszélyével szembeálló tengerészek, a férfias bátorság és izzó hazaszeretet legszebb, legizgalmasabb filmje.

Előadások kezdete: Hétköznapokon: 1/2 6 és 1/2 8, órakor, csütörtök csak egy előadás 1/2 8 órakor, vasárnap és ünnepnapokon 3, 5 és 7 órakor.

Több évre bérbeadom vagy örök áron eladom 1 k. hold és 96 négyzet öl szőlőmet, házzal és gyümölcsösrel együtt. Cim a kiadóban.

13/14—1944. vgt. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Szentpéteri Elemér és Dr. Incze Sándor szilágysomlyói ügyvéd által képviselt Zsolcza Demeter és és neje. Mojsze Péter ipp-i lakosok javára 1400 P. tőke és több követelés és járulékal erejéig, amelyben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámításával a szilágysomlyói kir. járásbírósg 1941 évi 1716 és 527—1943 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1944. évi január hó 15-én lefoglalt 2800 P. becsült ingóságokra a szilágysomlyói kir. járásbírósg Pk. 3355/1941 és 2058/1914 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az 1908. évi XLI. t-c. 20.§-a alapján a foglalási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltaték javára is az árverés megtartását elrendelem. de csak arra az esetre, ha kielégítési joguk ma is fennáll és ha ellenük halasztó hatályú igénykereset folyamatban nincs, — végrehajtást szenvedő lakásán, lpp községben leendő megtartására határidőtől 1944. március hó 11 napjának délelőti 10 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt. Két darab 3/4 éves zsemle színű ökör, 100 liter bor 205 literes hordóval a leg-többet ígérőnek, de legalább a becsár 2/3-részéért, készpénz fizetés mellett el fogom adni még akkor is, ha a bejelentő fél a helyszínen nem jelenne meg, ha csak ellenkező kívánságot írásban nem nyilvánít.

Szilágysomlyó, 1944. évi február hó 15-én.

Kiss Benedek
kir. bírósági végrehajtó